

RAZVITAK PSIHIČKOG ŽIVOTA ČOVEKA

Pojavi čoveka i za njega karakterističnog psihičkog života predhodi dug period razvitka živih bića. Do njega dolazi putem novog, drugačijeg nego kod životinjskih predaka, načina prilagođavanja novim i veoma izmenjenim uslovima opstanka.

Smatra se da otprilike 14 miliona godina razvitak u to vreme najrazvijenije vrste sisara- primata- kreće u nekoliko pravaca. Jedan čine antropoidni majmuni- šimpanza, gorila, orangutan- a drugi majmunska vrsta (homidi), iz koje se razvija čovek. Razvitak antropoidnih majmuna prestaje, a majmuna- neposrednih predaka čoveka se nastavlja. Kod te se vrste razvijaju određene odlike koje vode ka pojavi čoveka. Pre oko 4 miliona godina javlja se vrsta koja za kretanje koristi snažne udove i izrađuje neka primitivna oruđa. Razvitak se produžuje ali znatno brže. Smatra se da homo sapiens nastaje oko 100 000 godina unazad. Vrsta u koju spada savremeni čovek (homo sapiens sapiens) javlja se nešto kasnije.

O nastanku čoveka kao vrste i njegovih karakteristika, pa i odluka ponašanja i psihičkog života, govori se kao o filogenetskom razvoju čoveka. Tri bitna uslova tog razvitka su rad, društveni život i razvijenost govora. Do razvitka govora doveo je upravo rad. Zajednički rad izaziva potrebu uzajamnog saopštavanja, koje se ostvaruje formiranjem govora kao sredstva komunikacije među ljudima. Radi uspešnog ostvarenja radne delatnosti, kao i usled potrebe zajedničkog života, formira se ljudski govor.

Govor se javlja uvek kao sistem glasova za saobraćaj i sporazumevanje u određenoj zajednici; on je uvek govor određene grupe ljudi i čini jezik te grupe. Zahvaljujući postojanju govora i jezika, psihičke funkcije kod čoveka postaju mnogo razvijenije nego kod nižih vrsta živih bića. Upravo govor i omogućava formiranje za čoveka karakterističnog psihičkog života. Psihički život čoveka razvija se zajedno sa razvojem radne delatnosti čoveka. Nema detaljnijeg uvida u razvoj psihičkog života. Može se samo na osnovu antropoloških nalaza zaključiti da taj razvitak počinje sa pojavom starijeg kamenog doba, pre nešto više od 800 000 godina. On je do pojave novog kamenog doba, koji počinje pre 13 000 do 10 000 godina, veoma spor. Od tada su, kao i promene u izradi oruđa i oružja, i promene u psihičkom životu veće i brže. U to vreme čovek poseduje već izgrađen i razvijen simbolički sistem u vidu raznih jezika kojim se koriste pojedine ljudske grupe. Upravo zahvaljujući pre svega razvijenosti jezika i sve razvijenijoj radnoj aktivnosti, razvijaju se i sve psihičke funkcije.

Ne postoji detaljniji uvid u taj razvitak. Može se zaključiti da se u toku filogenetskog razvoja čoveka razvijaju sve vrste psihičkih funkcija i razna psihička svojstva karakteristična za čoveka. Raste broj potreba i motiva kao pokretača aktivnosti, kao i ciljeva kojima čovek teži. Brijnije, različitije i složenije postaju i emocije kao sastavni deo svih ljudskih akcija i reakcija.

ŠTA JE EMOCIJA

Reč "emocija" predstavlja termin oko čijeg tačnog značenjase psiholozi i filozofi spore više od jednog veka. U najbukvalnijem smislu, oksfordski rečnik engleskog jezika definiše emociju kao "bilo koje uzrujanje ili uznemirenje uma, osećanja, strasti; bilo kakvo mentalno stanje besa ili nespokojstva." Ja pod emocijom podrazumevam osećanje i raznolika mišljenja, psihološka ili biološka stanja, i raspon raznovrsnih mogućnosti ponašanja. Postoji na stotine emocija, zajedno sa njihovim hibridima, varijacijama, mutacijama i nijansama. Svakako emocije su mnogo prefinjenije no što postoje reči kojima bi se opisale.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com